

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נברא ושתלן טהור
מלכותא וכו' צדש"י :

מוסף רש"י

גידולי תרומה. אם
זרעה, ואפילו דבר שזרעו
כלה כגון תבואה וקטנית
(שבת פ"ד).

כל שעה פרק שני פסחים

בשליקסא ומאססא. לאחר שנטמאו שולקן ואח"כ וורקן לבין העיטס וכן נמאסות ורב הוצא חיש דלמא אכלי להו מקמי דלישקנינהו או בשעה ששולקן: ודיו מחמין לו חמין בחיטין של תרומה עמא. שהיו לוחמין אותם מכהנים בזול: ללוז כהן עיסה בטכרה. כלומר

אע"פ שרבי אורל חולין בטערה היה
לא חייב דלמלא נגעו הני תמיס
ומתים בעיניה דבעלי להו מותרת
אורל ולא מטמאה **פנו תרומות.**
מק' תרומות **מאי אמריכו.** חידוש
ועמא בתרומות שאתם שונים בבית
האם גדול כרדה: **שמילי תרומה.**
כגון שמילי כרוב וכרשין: **טערו**
לעמלא. אחריס שחינון לקרקע
נטען ממורת אורל: **ואסורין מלאכלו.**
וקא ס"ד משום טומאה ולכהניס:
אסורין לנרים. דלא אמרינן פקע
ס' תרומה מנייהו: **מכאי קא משמע**
לן גידולי תרומה ופסולי. אפילו
דבשר שזרעו כלה כגון חמישין או
לעלות שומין תנינא: **וכי סימא.** האי
אסורין מלאכול דבשר שאין רעו כלה
אקמך רבן צלליס דקיס אסורין
צ"בויס וכוטשוליס אחת אחת לבדה
הן נוספות ומתחברות ששה וד' יחד.
והיינו גידולי גידולין אותן הנוספות
ועינן שלא היו תרומה מעולם וגידולין
עמאן כגון שמילי כרוב שחוללים
ומרחינין העלין ופסוליס ודכיס
החדשים העולין בקלה הוו גידולי
גידוליס: **הטעל גידוליו מוסרין.**
אע"פ שנתמאח דבשר וקובע למעשר
וחל עליו ש טעל חורשו ואלו הפריס
מותרותאייס תחלה ולמח וגבמר וקדרי
מותר לאכליה עראי עד שימרח דבשר
ואף על גב דגידולי תרומה תרומה
מדרבנן הוא ולחומרם שלא להפסיד
את הכהניס טעל גידולי טעל חולין
ואידין כפולקורן כפול תמאה אורל
מהן עראי עד שימרחם: **בסיסא**
דעמס. כשנעמלו מתחלה הסיס
דעמו הסיס שוב מלשומרן ונפסלן
הסיס הדעת דמכין גבי תרומה
(וגבדרי דה) את משמרת תרומות
עבד לה שימור ולא תסיס דעמך:
פסול בנזק הוי. מעלה היא בקדשים
שנפסלן ככך וזה פסול הוא לעמא
ואפילו יבוא אליהם וימרח שלא נעמלו
כל אותן הימים שהסיס דעמו מהן
אין שומעין לו: **שפיר.** משום הכי
אסורין שאין שיתלמן מועלת להן
להקיר שם פסול מעליהן: **אלא למ"ד.**
ל מה שהתקדים ונפסלו בהיחס הדעת

אין אלל מ'זיס חשש טומאה שמה ע"י ש'הסיד דעמו משמירטן נגעה
ב'כן טומאה וז'ינו יודע: מאי איכא למימר. ה'י א'מאי מ'פסלי מ'זיס
חשש טומאה ה'א א'פ'י טומאה ד'לז'ית ש'ב'כן מ'היר'ה ש'מ'ל'ת: ו'י'ש'ר'נו.
ו'א'חר ז'ל'ה נגעה ב'ז טומאה כ'ל מ'י ה'ס'ח: ל'ול ק'טן. ו'ז'ין ג'ומ'ה ח'ול'ה
ע'ש'יה ב'צ'ת'ה ה'ר'פ'ה: ז'ין כ'כ'כ ל'מו'ז'ב. כ'לומר ש'ק'ן כ'מ'ך ל'כ'ס
ו'ס'מ'ך ל'נ'ג'ה מ'ז'יס כ'ס מ'ת'ח'ס'ר: ו'מ'ע'ר'נו ז'ל כ'כ'כ. א'ל'ה ש'פ'ת
מ'ע'ר'ית ז'ל כ'כ'כ: ש'ס ו'ז'ר'ק'ן פ'ס'ול'י ח'ט'א'ט ה'ע'ו'ף. ל'פי ה'ס'י'ה נ'ע'ש'ית
מ'ע'ר'ית ד'ר'ומ'ית ל'ט'ע'ה ו'כ'ש'אר'ע פ'ק'ול ז'ה ש'א'ינו פ'ק'ול ג'רו'ף מ'ז'ס
ב'ק'ן י'כול ל'ס'פ'ר'ה מ'יד מ'ז'ס ו'ז'ין ק'ד'ש'ים נ'מ'ת'ין א'ז'ת'ה ש'ס: ו'ט'ו'ב'ר
ו'ז'ר'ס. ה'ינו פ'ק'ול ל'י'ה. ע'י'בור ד'ר'ומ'ית כ'ס ז'ל'ע'ת ל'י'נה א'חד ה'וא
ו'ז'ין ז'ל'ה ב'ז'ל'ה ה'רי ה'וא נ'ומ'ר ו'ע'ו'ען ח'ר'פ'ה ו'ז'ס'ף. ו'ז'ך כ'ת'ך מ'ד'ע'י'ן
ה'ע'בר'ת ז'ור'ה ל'א'ז כ'ש'פ'י'ג ב'ז ה'א נ'ע'מ'א'ת א'ז י'ת'ה א'ז מ'ק'ה ז'ל'ה כ'מ'א'ז'ה
ק'מ'י'רי ד'ה'א פ'ק'ול מ'ע'ל'י' ה'וא ו'ז'מ'ה ל'ן ל'א'ס'ד'ורי א'פ'ס'ול ל'י'נה ו'ז'ין ל'נו
ד'י'ב'ע'ת ל'י'נה א'ז ל'א'ז פ'ק'ול ב'ס'ס'ה ד'ה'ע'ת א'ק'א'ר פ'ק'ול חשש טומאה ה'וא
ל'צ'מ'יר ל'נ'ע'יר ד'ה'י' פ'ק'ול ב'ס'ס'ה ד'ה'ע'ת ו'ז'ין ד'ל'ל ח'ז'ין ל'נו ד'ל'י'
ש'מ'ה י'צ'ו'ה ל'ז'י'ה א'ז'ר'ן ל'ן ו'י'א'ז'ר ט'ו'ר'ה ה'י'ת'ה ו'נ'ג'ל'א'ת ש'פ'ר'ט'ו ק'ד'ש'ים

צורתו ויצאו לבית השרפה. כיון שנפסל הסיח דעתו ממנו. הניחא לדידי דאמינא פסול

לד.

בשליקתא ובאיסתא. קאת גראה דוקא שהן כבר מוזכרות
מוחר להשהותן לכל מלמא אסור דבמוין כך אמי
ציה לדי תקלה כמו דגריכות עגאש דבפיק הלוקח בהמה (בסיות)
דף כב.) אמרינן סאה תרומה שפלה לתוך מהה חולין טהורים
ר"ל אומר תרומה ותרבך וצמם? תרומה

הכי נמי בשליקתא
זר דרב אישי אהא
אחא א"ר יצחק אבא
יהיה והו' מחמין לו
הטמאה ללוש בהן
עוש דילמא אתי בהו'
בשליקתא ומאיסתא
בר אבין תנו תרומות
אזי מיהר עמה אבין

כן שזכר פרה משרלל לא יחלטה
 כרשני תרומה ובמסכת תרומות
 (פ"א משנ"ו) גמי אמרי' מלוקין בבתי
 כנסיות ובבתי מדרשות בשמן של
 תרומה שנטמא נצאות כהן פירוש
 אם יש שם כהן דער נלחד נר למאס
 ור"י אומר טעמא משום דדרכין
 משמרת תרומותיו מה תרומה טהורה
 וכו' ומה טהורה דוקא לכהן איכא
 טמאה דוקא לכהן ובטמאה לכהן
 אלא הלכא פ"י: **טהור** פ"ב:מ
 מימא לר"י דפ"י קמא דשבת (דף פ"א)
 מסקין דהיינו טעמא דגורו גידולי
 תרומה תרומה משום תרומה טמאה
 ציד כהן פ"י שלא ישהה אותה לזרעה
 והשתא כיון דטערו ישהה אותה
 לזרעה כדי לטהרה ואומר ר"י
 דמשום ריוח פורחא לא ישהה אותה
 מאחר שעדיין היא תרומה ולא נעשית
 חולין הקשה רבינו נסים גאון דתמיא
 בתוספתא ג' גידולי תרומה ומעשר
 שני הוי כחולין ומנא מיעור
 בירושלמי דמסכת תרומות דהרי הן
 כחולין היינו להחמיצו בלקט ושעה
 ופאה ועיני שאלא ועיני כהנים
 מלקטין אותן אלא שחוקרין לזרים
 והיו דמאי עיני ישראל ומכירין לא
 שלהן לכהנים דמי תרומה וטעמא
 לפי שמדאורייתא אין תרומה ומעשר
 חייבין בלקט שעה ופאה ולא אחי
 גזירה דרבנן ומפקע ליה יודא הקשה
 ה"ר רמא דמשום גזרינ' תרומה כח
 צבורים (פ"ב מ"ב) יש צמעשא ובצורים
 מה שאין כן בתרומה שהמעשר
 ובצורים גידולין אקורים מלכאול
 בירושלמי אף לזרים ולגהמה משא"כ
 בתרומה שגזרינ' גידולי תרומה כ"ו

לנדרים מיהו בללו הכי לא א"ש לישנא אף לנדרים דלחבריה אף לנדרים
ממבעי ליה למיכר וגרסה דזרים דהתם מהיינו נדרים וכן משמע
בירושלמי: **גידולי גידולי**. פירש רבי"א גידולים היינו גידולי
דקדושין מן הזרע ואח"כ חזר ונטע אותן גידולים והו גידולי גידולי ומכא
דראה מירושלמי דמסקי התם אגודלי גידולי משמעשו שני גורנות דהיינו
בבלה"ג שער וולקטא שני פעמים ולפי"ה הכל הי גידול רשקון ומהו
שפס"ה דשומין הי דבר שזרעו כלה לא משמע הכי דנמשקין תרומות
התן ב"ט (מ"ו) אחיו דבר שאין ידעו כלה הילוך וההסם ודבנלים:
פסול הנוף הרי. תמימה דלעיל (דף כ:) אמרינן אס הימה במקום
מוטנע יענהה תוקם התפרסה ואמר' רמקא אין דידים לא
הואלא אין מוטנע יענהה תוקם שפסול דעמו מנהג: **לפה** י' עיבור
קשה לר"י דילמא האי פסול היינו דסם ודבנלים דבעי עיבור
גזירה וי"ל מי"מ אחר שזרק בלול י"ב בו היסם הדעת ה"ר ר' אלחנן:
שם

כל
אֵלֶּה הָיוּ מַשׁוּם הַכִּי בְּעֵי עֵיבוֹר צוּרָה. אֲלֵא לְדִידֵר דֶּאֱמַרְתָּ פֶסוּל הַגּוֹפִי הוּא לִמָּה לִיָּה עֵי

עין משפט
נר מצוה

קב א מ"י פ"א מהל'
תרומוהו ה' כג:
קב ב שם הלכה כח:
קב ג מ"י פ"ו מהל'
מעשר הלכה ו:
קב ד מ"י פ"א מהל'
תרומוהו הלכה כג:
קב ה מ"י פ"ט מהל'
פסולי מוקדשין הלכה
ד:
קב ו מ"י פ"ב מהל' צית
במחירה ה' ד:

לעזי רש"י

ציבור'ש [ציבור'ט].
בצלצלים בצלים קטנים.

רבינו חננאל

[illegible]

כבוד צורה, אלא לדידך דאמרת פסול הגוף הוא למה ליה עיבור צורה, התנן זה הכלל

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones